

ΠΡΟΤΑΣΗ

από τον
ΑΘΩ
ΔΗΜΟΥΛΑ

όταν σου αρέσουν ο Ντίκενς και ο Prince

Για την πιο
παράλογη ιδέα
του Νικ Χόρνμπι.

ΔΥΣΚΟΛΕΥΟΜΑΙ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΩ αν ο Νικ Χόρνμπι είναι υπερεκτιμημένος ή υποτιμημένος. Ο *Πυρετός της μπάλας* είναι ένα από τα καλύτερα (σωστότερα: ένα από τα ελάχιστα καλά) βιβλία που έχουν γραφτεί για το ποδόσφαιρο και το *High Fidelity* είναι το *High Fidelity*. Το ευαγγέλιο. Στην αυγή του νέου αιώνα, λοιπόν, ο Χόρνμπι κυκλοφορούσε ως μεγάλος γκουρού της поп κουλτούρας που ήξερε παράλληλα να γράφει ιστορίες με τον πιο διασκεδαστικό τρόπο. Τα χρόνια που ακολούθησαν, συνέχισα να τον διαβάζω και μπορώ να πω ότι από τα μυθιστορήματά του δεν μου άρεσε ιδιαίτερα μάλλον κανένα. Όπως έγραψε και ο ίδιος σε μια στήλη του στο περιοδικό *Believer* – τι ωραίο περιοδικό, παρεμπιπτόντως –, όσο μεγαλώνεις τόσο νιώθεις ότι πετάς τον χρόνο σου αν διαβάζεις ένα κακό βιβλίο. Δεν ήταν ακριβώς κακά τα βιβλία του, αλλά δεν είχαν εκείνη τη μαγεία. Έτσι κι αλλιώς, το μυθιστόρημα ως είδος άρχισε σταδιακά να τον αφορά όλο και λιγότερο, και πλέον περνάει τον χρόνο του κυρίως γράφοντας σενάρια για το σινεμά και την τηλεόραση. Και πριν από λίγες μέρες έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο με το όνομά του που είχε τον πιο παράξενο τίτλο: *Ντίκενς & Prince, βίαι παράλληλοι* (εκδ. Πατάκη). Διάβασα την εισαγωγή προσπαθώντας να καταλάβω τι ήταν αυτή η παράξενη ιδέα και ομολογώ ότι συγκινήθηκα κάπως που τον είδα να καταστρώνει αφιλόδοξα λίστες. Το μικρόβιο του Ρομπ Γκόρντον θα είναι για πάντα μέσα του. Το βιβλίο είναι σύντομο και απολαυστικό. Και εντελώς παράλογο. Ο Χόρνμπι προσπαθεί να μας πείσει ότι η εργασιομανία αμφοτέρων των Ντίκενς και Prince νομιμοποιεί μια παράλληλη βιογραφία τους – το επιχείρημα είναι αδύναμο, προφανώς, αλλά αυτή η αυθαιρεσία είναι που το κάνει τόσο συναρπαστικό. Ο Χόρνμπι έχει, όπως λέει, τις φωτογραφίες των δύο ανδρών στον τοίχο του γραφείου του, του θαυμάζει, θυμάται πώς τον εντυπωσίασε ο Ντίκενς στα φοιτητικά του χρόνια και πώς είδε λάιβ τον Prince τη δεκαετία του '80 στο Γουέμπλεϊ. Μιλάει με πάθος και για τους δύο. Ανατρέχει σε περιστατικά, ψάχνει αντιστοιχίες και κάπως έτσι παρσούρεται σε μια αφήγηση γεμάτη βιβλία και μουσικές και συναρπαστικές ζωές. Στο στοιχείο του. ■

BIBΛIO

→ Το *Ντίκενς & Prince, βίαι παράλληλοι* κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, σε μετάφραση Χέλντας Παπαδημητρίου. Επάνω: Ο Βρετανός συγγραφέας τον καιρό της μεγάλης φήμης το, κάπου το 2001.